

Moment ligger. Det kan nok være, da dette Forhold er saa forunderligt abnormt, at man kan vedblive at betragte Folk, som man døber og optager, samt oplærer i Christendommen, som Eiendoms-gjenstande, skøndt man samtidig dermed benægter Herrernes Ret til at disponere over denne „Eiendoms-gjenstand“ paa mange Maader; thi man kan jo have Love, der endog beskytte Dyr mod Mishandling, men fra det Dieblik af, da det i Lovgivningen blev bestemt, og den Praxis etablerede sig, at disse Personer selv kunne have Eiendomsret, og efterat man hjemlede dem fri Raadighed over en vis Deel af deres Tid, samt tillod dem ikke blot at kunne paaflagge Forbrydelser, begaaede af deres Herrer, og saaledes for Retten stillede dem ligeoverfor de saakaldte Herrer som selvstændige Retssubjecter, men endogsaa lod dem indgaae Contracter med deres Herrer, f. Ex. tillod dem at leie sig ud til deres egne Herrer en Søndag eller Fri-Løverdags, fra det Dieblik man ikke blot har tilladt dem dette, men derhos har sat dem istand til at friskjøbe sig med selv hvervet Eiendom, fra dette Dieblik er, efter min Formening, den sidste Rest af det egentlige strenge Eiendomsbegreb i dette Forhold forsvundet. Saaledes er altsaa Emancipationen foregaaet successivt og i et langt Tidsrum, og i Grunden har Slaveriet, som det bestod førend den saakaldte Emancipation, ikke været Andet end et Lyende-forhold, som knyttede sig til nedarbejde og der bestaaende Forfrifter, men som aldeles ikke havde Noget i sig af det Væsentlige i Eiendomsbegrebet. Endelig maa jeg gøre opmærksom paa, at selve Emancipationen, det vil sige selve den Act af den lovgivende Myndighed, der erklærede Slaveriet som Noget, der skulde falde bort, er jo foregaaet i en tidligere Tid og under Omstændigheder, til hvilke Planterne ikke paa nogen Maade knytte nogen Fordring om Erstatning, og det Næremål, indenfor hvilket Emancipationen fuldstændigt skulde træde i Kraft, er saaledes i Grunden ikke Andet end en Analogie af, hvad der ved den engelske Emancipation blev forbeholdt, deels for endnu at give Herrerne en Rest af Fordeel, hvis der var en saadan, deels ogsaa for ved forskjellige Politieforanstaltninger at forberede Indtrædel-

sen af en fuldstændig Frihed. Jeg troer derfor, at det er en meget vigtig Bemærkning, som indeholdes i Præmisserne til Lovudkastet, at det i Grunden er til Herrerne egen Fordeel, at denne utaaelige Mellemtilstand er bleven forfortet; thi det er ganske klart, at hvilket som helst Friarbejde er uforeneligt med Slavearbejde, og at den stærke Afstagen af Slavebefolkningen saaledes uidentvivel vilde have bragt dem i langt vanskeligere Forhold end det, hvori de ere komne derved, at Emancipationen indtraadte paa eengang. Det har jo ogsaa derfor vist sig, at selv det meget korte Tidsrum af 2 Aar, der i den engelske Emancipationslov fastsattes, var aldeles uholdbart, og at man maatte gjøre Skridt fra det, som var tilbage af Slaveriet, til en fuldkommen Frihed paa eengang, ikke mindre i Eiendoms-herrernes end i den arbejdende Befolknings Interesse. Men i alt Fald er den Afkortning, der i nærværende Tilfælde har fundet Sted, jo Noget, der maa tilskrives Begivenheder, der ere i den Grad uafhængige af den lovgivende Magts Villie, at de næsten maae henregnes til Naturbegivenheder, og, hvis man altsaa deri vil søge nogen egentlig Grund til en Erstatning, maa det bemærkes, at den forrige Tingenes Tilstand, i alt Fald efter de mellemkomne Begivenheder, var saa aldeles uholdbar, at selv om det var lykkedes ved Baadens magt at undertrykke den øieblikkelige Opstand eller at tilbagetvinge Forholdet i den forrige Tingenes Tilstand, da vilde det have bragt Colonierne i en Forsatning, der netop for Plantage-Eierne vilde have været langt mere utaaelig end Tingenes nuværende Tilstand, som jo dog Erfaringen har vist at være ret taalelig. Jeg troer derfor, at det foreliggende Spørgsmaal nærmest og væsentligst maa betragtes som et Colonialspørgsmaal. Det er imidlertid for os meget vanskeligt at bedømme, hvorvidt der i Virkeligheden er steet nogen egentlig Skade, i hvilken Henseende jeg navnlig skal tiltræde, hvad den ærede Ste. Deputerede for Kiøbenhavn (David) yttrede om, at Arbejderbefolkningen i deres Slavestilling jo tidligere har faaet af deres Herrer et fuldt Bederlag, af alle Livets daglige Fornødheder, og at Arbejderbefolkningen egentlig aldrig eller